

en eller anden løsning, så vi redder de personer, som er faldet ud uden egen skyld.

Det sidste er, at jeg synes, man må indrette loven sådan, at systemet er til for borgernes skyld og at det ikke er borgerne, der skal opdage, hvad systemet gør – forstået på den måde, at borgerne af sig selv skal finde ud af, at vi har ændret loven. Eftersom pressen jo ikke interesserer sig for arbejdsmarkedspolitik, kommer der ikke noget som helst herfra, og hvis ikke systemet af sig selv melder ud til lokalsystemerne og til de arbejdsløse, som ikke har fået, hvad loven giver dem ret til, opdager de det jo aldrig. Derfor mener jeg, at også her skal den nye regering leve op til sit eget slogan om borgerne før systemet.

Jeg mener, vi skal skrue loven sammen på en sådan måde, at systemet bliver udfarende; at vi kommer frem til en borgernær service og dermed også sikrer, at de folk, der er blevet berørt af den manglende aktivering, som de har ret til, også bliver gjort opmærksom på det, så vi kan hjælpe dem i gang igen. Det er nogle af de spørgsmål, som jeg håber, at ministeren vil give sig tid til at svare på.

Anders Samuelsen (RV):

Nu har servicejobbene aldrig nogen sinde været en radikal opfindelse; jeg tror, jeg har brugt det begreb, at det ikke er en tidsalder, der er groet i vores baghave. Men vi har indgået et forlig om dem, det forlig bakker vi fuldstændig op, og derfor støtter vi også dette lovforslag... Undskyld, jeg beklager, jeg er kommet til at blande to lovforslag sammen, så jeg starter en gang til:

Det lovforslag, som ligger her – nu har man allerede hørt en del af min næste ordførertale, så kan man glæde sig over det – støtter vi op om, fordi man med det forsøger at redde dem, som ryger ud over kanten, fordi de ikke har fået den aktivering, de har krav på. Hr. Ole Sohn påpegede klart problemstillingen.

Vi vil også godt have lov til at bakke op om de spørgsmål, som er blevet stillet fra forskellige partiers side. Faktisk kan man jo sige, at alle fra den yderste højrefløj til venstrefløjen, i hvert fald personificeret i hr. Ole Sohn, har været enige om, at der er en række problemstillinger, som skal løses, og som vi skal have svar på under udvalgsarbejdet, og det vil vi også følge meget nøje fra Det Radikale Venstres side.

Men som udgangspunkt er vi altså positive over for dette forslag, og så skal jeg vende tilbage til det andet lidt senere.

Søren Søndergaard (EL):

Da dette forslag første gang blev omtalt i pressen i december sidste år, var det med overskrifter a la »Beskæftigelsesministeren vil redde de ledige fra at falde ud af dagpengesystemet«. Men træerne vokser ikke ind i himlen, og forslaget går jo ikke ud på det.

Forslaget er først og fremmest en meget, meget, meget lille lap på et sygt system, hvor alt for mange holdes uden for det ordinære arbejdsmarked, og hvor tusinder af arbejdsløse står over for at falde ud af dagpengesystemet. Hvor mange tusinder har beskæftigelsesministeren ikke kunnet oplyse i svarene på de spørgsmål, jeg har stillet ham.

Enhedslisten kan selvfølgelig ikke have noget imod, at en gruppe arbejdsløse får mulighed for at udsætte det tidspunkt, hvor kontanthjælp eller ingenting truer, et kort stykke tid, og hvis nogle af disse arbejdsløse skulle være så heldige at komme i et ordinært arbejde, vil vi selvfølgelig være glade. I den forstand kan man sige, at det foreliggende forslag er bedre end ingenting. Men det er mildt sagt mangelfuldt, når udgangspunktet burde være, at ingen arbejdsløse kan miste dagpengeretten uden at have fået tilbudt et rimeligt stykke ordinært arbejde. Det er jo det, der bør være udgangspunktet.

Så kan man sige: Jamen der er nogle folk, der ikke vil arbejde, osv. Ja, hvis der er folk, der ikke vil arbejde, hvis der er folk, der ikke tager de ting, der bliver tilbudt, skal de ud af a-kasse-systemet. Men vi snakker som udgangspunkt om folk, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, er villige til at arbejde og kan bestride de job, de er uddannet til, eller som ligger inden for deres mulige kompetence. De burde ikke kunne miste dagpengeretten, men det er desværre en stor gruppe.

KL 16.25

Hvor mange arbejdsløse faldt ud i 2001? Det spørgsmål er blevet stillet, og jeg håber, ministeren kan oplyse mere om det. Alene i SiD har der været tale om 900 personer, og hvad vil ministeren gøre for den store gruppe?

Også for de personer, der tilsyneladende er omfattet af forslaget, er der problemer. For det første skal de selv henvende sig i arbejdsformidlingen og anmode om supplerende aktivering. Her burde initiativet komme fra dem, der ikke har opfyldt deres forpligtelse, nemlig arbejdsformidlingen.

For det andet har den arbejdsløse ikke ret til at afslå et tilbud om supplerende aktivering,